

Jag kom till Drury University i December, hade ungefär 1,5 månad på mig att kvala in till NAAs division 2. Jag tänkte att det inte skulle vara några problem, det är ju division 2, det här blir lätt! Dock visste jag inte att kvaltiderna för varje år, baseras på topp 3 placeringarna från förra årets NCAA div 2 championships. Kvaltiden var 54,6, och mitt personliga rekord omvandlades till 56,25. På min första tävling i yards, simmade jag på 57,0. Jag började inse att det skulle bli mycket svårare än jag trodde att klara kvalet. Som tur var fanns det ett annat sätt att ta sig till NAAs. Varje år, efter kvalperioden gått ut, blir 12-16 simmare bli inbjudna per gren. På vår sista tävling innan NAAs, Great Lakes Valley Conference Championships, simmade jag på 55,24, 0,7s under invite tiden från förra året, och jag klarade B kval på 50 frisim. Vi trodde att jag satt ganska säkert men veckan efter, blev det en del, sömnlösa nätter på grund av nervositet då jag låg på 12:e plats och vi väntade på resultat från alla andras sista tävlingar. Men jag blev inbjuden till tävlingen, och skulle simma 100 fjärlil, 100 & 50 frisim, och förhoppningsvis bli insatt i några lagkapper.

NAAs närmade sig och vi åkte till Indianapolis, IN, söndagen innan tävlingen började. En 7 timmar lång bussresa dit. Det var en extremt stor uppbyggnad till den här tävlingen. Kvällen innan vi åkte hade tjejlaget möte i omklädningsrummet, med tända ljus och presenter till alla simmare. Det här var vad alla simmare i division 2 väntar på hela året. Mitt lag Drury, vann tävlingen året innan, och vårt herrlag hade vunnit de senaste 10 åren. Det var mycket som pågick runtomkring själva tävlingen. Lagmöten och pepp varje kväll, tjejlaget hade egna möten varje

kväll också, små medaljer som delades ut till alla innan tävlingen började, NCAA jackor och T-shirts som också delades ut till alla, dräkter till alla i laget, en bankett kvällen innan tävlingen började. Det var den häftigaste upplevelsen, att det var så mycket som hände runtomkring tävlingen, det var en sådan spänning, och alla var redo att tävla. Under hela tävlingen var det en så bra energi i laget, alla stod längs kanten av bassängen och hejade på varenda simmare vi hade. Jag hade turen att simma i tre vinnande lagkapper, som slog NCAA d2 rekord och jag lyckades simma hem en nionde plats på 100 fjärlil. Tyvärr tog inte Drury hem vinsten på någon varken, herr eller damsidan detta år, men alla hade gjort sitt bästa och det fanns inget mer vi kunde gjort, och vi tog hem en andraplats.

Jag har under de 4 månader jag varit här fått uppleva en lagkänsla jag aldrig varit med om förr, när du simmar för ett universitetslag simmar du inte för dig själv längre, du simmar för att ta hem poäng till ditt lag. När jag åkte var jag lite besviken att jag inte skulle till en division 1 skola, men nu är jag mer än glad att jag är i en division 2 skola för hade jag åkt till division 1 hade jag antagligen aldrig fått uppleva NCAA championships, jag hade antagligen aldrig fått uppleva känslan att vara med i ett lag som har chansen att vinna en så stor tävling, och jag hade aldrig fått simma med laget som nu känns som en extra familj nu när jag är så långt borta från min egen.

